

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. Ū. IR ADB „COMPENSA VIENNA INSURANCE GROUP“ GINČO
NAGRINĖJIMO**

2018 m. rugsėjo 5 d. Nr. 242-372
Vilnius

Lietuvos bankas gavo A. Ū. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir ADB „Compensa Vienna Insurance Group“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Tarp UAB „Šiaulių techninių apžiūrų centras“ (toliau – draudėjas) ir draudiko buvo sudaryta bendrosios civilinės atsakomybės draudimo sutartis, serija (*duomenys neskelbiami*), Nr. (*duomenys neskelbiami*), (toliau – draudimo sutartis), draudimo apsaugos laikotarpis – nuo 2017 m. rugpjūčio 25 d. iki 2018 m. rugpjūčio 24 d. Šia sutartimi Bendrosios civilinės atsakomybės taisyklių (patvirtintos UADB „Compensa Vienna Insurance Group“ 2015 m. gruodžio 28 d. valdybos nutarimu, galiojančios nuo 2016 m. sausio 1 d.) (toliau – Taisyklės) pagrindu buvo apdrausta draudėjo civilinė atsakomybė trečiajam asmeniui už žalą, padarytą draudėjui vykdant draudimo liudijime nurodytą veiklą (automobilių techninės apžiūros).

2018 m. balandžio 12 d. pareiškėjas draudikui pateikė prašymą, kuriame nurodė, kad 2018 m. balandžio 3 d., atliekant transporto priemonės „Volvo V50“, valst. Nr. (*duomenys neskelbiami*), (toliau – automobilis) techninę apžiūrą, t. y. per variklio išmetamųjų dujų patikrą, buvo sugadintas automobilio variklis (toliau – įvykis). Draudikas gautą pranešimą užregistravo duomenų sistemoje ir pradėjo administruoti žalos bylą Nr. (*duomenys neskelbiami*). Remdamasis surinkta informacija, draudikas nustatė, kad įvykis neatitinka draudžiamojo įvykio sąlygų, nes transporto priemonės variklio dūmingumą matavęs draudėjo darbuotojas (kontrolierius) nepažeidė techninę apžiūrą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų. Dėl šios priežasties draudikas priėmė sprendimą pripažinti įvykį nedraudžiamuoju ir atsisakė pareiškėjui išmokėti draudimo išmoką. Pareiškėjas su draudiko priimtu sprendimu nesutiko, todėl tarp šalių kilo ginčas.

Kreipimesi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo pareiškėjas nurodė nesutinkantis su draudiko priimtu sprendimu. Pareiškėjo teigimu, automobilis į techninę apžiūrą „buvo pristatytas savo eiga“, t. y. veikė pagal visus teisės aktų reikalavimus, pareiškėjas turėjo visus reikiamus dokumentus, tačiau po atliktos techninės apžiūros automobilis tapo nebevažiuojantis, t. y. buvo sugadintas, nebeužsivedė, matėsi išsiliejęs tepalas ir aušinimo skystis. Pareiškėjo teigimu, šie duomenys patvirtina, kad žala padaryta dėl netinkamų draudėjo darbuotojų veiksmų, ir už tai atsakingas yra draudikas. Pareiškėjo nuomone, netinkami draudėjo veiksmai lėmė automobilio sugadinimą ir atsiradusią žalą, todėl pareiškėjas tikisi, kad jam žala bus nedelsiant atlyginta.

Pareiškėjas kreipimesi taip pat pabrėžia tai, kad draudikas, 2018 m. balandžio 18 d. priimdamas sprendimą, nurodė, kad „administruoja šią bylą pagal pretenziją dėl 2018 m. kovo 5 d. įvykio, kurio metu po pareiškėjui priklausančio automobilio techninės apžiūros, atliktos draudėjo, sugedo automobilis.“ Pareiškėjo teigimu, draudikas pats patvirtino, kad automobilis sugedo per techninę apžiūrą, t. y. dėl draudėjo veiksmų. Pareiškėjo įsitikimu, vadovaujantis

visiško nuostolių atlyginimo principu (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.251 straipsnis) žalą turi atlyginti draudikas, kuris yra atsakingas už draudėjo atliktus neteisėtus veiksmus, nes priešingu atveju bus paneigiama draudimo sutarties esmė.

Pareiškėjas, nesutikdamas su draudiko priimtu sprendimu, taip pat nurodo, kad Taisyklių 5.2.1 papunktyje yra nustatyta, kad draudikas neviršydamas nustatytos draudimo sumos padengia trečiųjų asmenų žalą. Pareiškėjo nuomone, draudikas nesilaiko Taisyklėse išdėstytų nuostatų, nes žala dar nėra atlyginta, o tai yra neteisėta ir nepagrįsta. Pareiškėjas prašo apginti jo, kaip vartotojo, pažeistas teises ir teisėtus interesus ir rekomenduoti draudikui atlyginti pareiškėjo patirtą žalą.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi draudikas nurodė nesutinkąs su pareiškėjo reikalavimu ir prašo jį atmesti. Draudikas teigia atlikęs „teisės aktų reikalavimų ir techninio patikrinimo duomenų vertinimą“, tačiau nenustatė kontrolieriaus veiksmų neatitikties teisės aktų reikalavimams. Draudiko teigimu, per techninę apžiūrą tikrinamos pozicijos, tikrinimo būdai ir trūkumai nustatyti Valstybinės kelių transporto inspekcijos prie Susisiekimo ministerijos viršininko 2008 m. rugsėjo 29 d. įsakymu Nr. 2B-290 patvirtintuose Techninių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų reikalavimuose (toliau – Techniniai reikalavimai). Techninių reikalavimų 10 punkte nurodyta, kad atliekant techninę apžiūrą privaloma patikrinti visas Techninių reikalavimų 2 priede nurodytas tikrinimo pozicijas. Pastarajame priede yra automobilio dūmingumo patikros poziciją ir nustatyta šios patikros atlikimo tvarka (Techninių reikalavimų 8.2.2.2 papunktis): „1) automobilio variklis turi būti išilęs ne mažiau kaip iki 80 °C; 2) išmetimo sistema turi būti prapūsta ne mažiau kaip per tris laisvojo greitėjimo ciklus, akceleruojant nuo minimalių laisvosios eigos sūkių iki ribotuvo ribojamų sūkių; 3) patikrinimas turi būti atliekamas nuspaudžiant akceleratoriaus pedalą iki galo greičiau nei per vieną sekundę, tačiau nuspaudimas neturi būti įnirtingas ir (ar) smūginio pobūdžio, o variklio alkūninio veleno sūkliai nuo minimalių laisvosios eigos sūkių iki variklio sūkių ribotuvo ribojamų sūkių turi padidėti: M1 klasės transporto priemonėms per ne daugiau, kaip per 3 sek.; 4) per kiekvieną laisvojo greitėjimo ciklą, prieš atleidžiant akceleratoriaus pedalą, variklis turi pasiekti ribinį sukimo dažnį.“ Draudiko teigimu, automobilio dūmingumo patikros eiga atsispindi 2018 m. balandžio 3 d. Matavimo liudijime (toliau – Matavimo liudijimas), remiantis juo galima vertinti, ar patikra atitiko Techniniuose reikalavimuose nustatytus kriterijus. Iš Matavimo liudijimo duomenų matyti, kad automobilio variklio alyvos temperatūra buvo 76 °C, „išmetimo sistema buvo prapūsta per 1 laisvojo greitėjimo ciklą“, nes apžiūra iš karto buvo nutraukta dėl variklio gedimo, patikrinimas buvo atliekamas per 1,28 sek., automobilio variklio sūkliai neviršijo maksimalios sūkių norminės reikšmės (5070 min⁻¹), didžiausia pasiekta reikšmė 4540 min⁻¹.

Draudikas taip pat nurodo, kad Taisyklių 3.5 papunktyje yra nustatyta, kad draudžiamasis įvykis – tai draudimo apsaugos laikotarpiu teritorijoje pateiktas trečiojo asmens reikalavimas atlyginti žalą, kai, *inter alia*, apdraustajam pagal įstatymus kyla civilinė atsakomybė dėl trečiajam asmeniui padarytos žalos. Taigi, draudikas teigia įsipareigojęs tretiesiems nukentėjusiems asmenims mokėti draudimo išmoką tik dėl tokių įvykių, už kurių kilimą pagal civilinę atsakomybę reglamentuojančių teisės aktų nuostatas draudėjas būtų pripažintas atsakingu. Draudiko teigimu, pirmiau nurodytos aplinkybės patvirtina, kad, tikrinant automobilio dūmingumą, matavimo procedūros buvo atliktos laikantis Techniniuose reikalavimuose nustatytos tvarkos. Draudikas nurodo, kad šiuo atveju nėra duomenų, kurie leistų daryti išvadą, kad žala atsirado dėl draudėjo (jo darbuotojo) neteisėtų veiksmų, taigi, nenustačius visų civilinės atsakomybės kilimo sąlygų, draudėjui nekyla civilinė atsakomybė, todėl draudikas nėra atsakingas už pareiškėjui kilusią žalą. Atsižvelgdamas į tai, draudikas nurodė neturintis teisinio pagrindo tenkinti pareiškėjo reikalavimo ir mokėti draudimo išmokos.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi,

ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių nurodytas aplinkybes, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko priimto sprendimo pagal bendrosios civilinės atsakomybės draudimo sutartį atsisakyti pareiškėjui išmokėti draudimo išmoką dėl automobilio variklio gedimo pagrįstumo.

CK 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

Pažymėtina, kad bendrąsias civilinės atsakomybės atsiradimo sąlygas ir pagrindus nustato CK. Vadovaujantis CK 6.246 straipsnio 1 dalimi, civilinė atsakomybė atsiranda neįvykdžius įstatymuose ar sutartyje nustatytos pareigos (neteisėtas neveikimas) arba atlikus veiksmus, kuriuos įstatymai ar sutartis draudžia atlikti (neteisėtas neveikimas), arba pažeidus bendro pobūdžio pareigą elgtis atidžiai ir rūpestingai. Vadovaujantis *lex specialis* (specialioji teisės norma) – Taisyklių 1.2 papunkčiu, draudimo sutartis tarp draudiko ir draudėjo buvo sudaryta dėl draudėjo civilinės atsakomybės. Pagal Taisyklių 3.5 papunktį, „draudžiamasis įvykis – tai draudimo apsaugos laikotarpiu ir teritorijoje pateiktas trečiojo asmens reikalavimas atlyginti žalą, kai nustatomos visos šios sąlygos: 3.5.1 Žala trečiajam asmeniui ir veiksmas, kuris yra tiesioginė šios žalos priežastis, turi būti įvykę draudimo apsaugos laikotarpiu; 3.5.2 Reikalavimas atlyginti Apdraustojo padarytą žalą dėl draudžiamąjo įvykio yra pareikštas rašytine (pretenzijos/ieškinio) forma Draudimo sutarties laikotarpiu arba Išplėstiniu reikalavimo pateikimo laikotarpiu, jei dėl jo susitarta pagal Papildomas draudimo sąlygas, o Draudikas apie įvykį yra informuotas BCA taisyklėse nustatytais terminais; 3.5.3 Reikalavimas pareikštas dėl draudimo liudijime nurodytos apdraustos Apdraustojo veiklos ar Apdraustojo produkto; 3.5.4 Apdraustajam pagal įstatymus kyla civilinė atsakomybė dėl trečiajam asmeniui padarytos žalos; 3.5.5 Apdraustasis nežinojo ir (ar) negalėjo žinoti apie draudžiamąjį įvykį ir (ar) trečiojo asmens nuostolius iki draudimo sutarties sudarymo.“ Taisyklių 5.1 papunktyje nurodyta, kad draudikas draudimo išmoką moka tik nustatęs draudžiamąjo įvykio faktą ir draudimo išmokos dydį. Atsižvelgiant į pirmiau išdėstytas teisės aktų ir Taisyklių nuostatas, darytina išvada, kad, šalims (t. y. draudikui ir draudėjui) sudarius draudimo sutartį, draudikas, esant kitoms pirmiau išvardytoms sąlygoms, įsipareigojo tretiesiems nukentėjusiems asmenims mokėti draudimo išmoką tik dėl tokių įvykių, už kurių kilimą pagal civilinę atsakomybę reglamentuojančių teisės aktų nuostatas draudėjas bus pripažintas atsakingu.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 25 straipsnio 1 dalimi, Lietuvos Respublikoje viešajame eisme leidžiama dalyvauti tik techniškai tvarkingoms motorinėms transporto priemonėms, o šio įstatymo 29 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad Lietuvos Respublikoje registruotų motorinių transporto priemonių valdytojai privalo šias transporto priemones pateikti periodinei privalomajai techninei apžiūrai, kuri atliekama Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijos arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka (29 straipsnio 5 dalis).

Techninių reikalavimų 1 dalyje nurodyta, kad juose nustatyti reikalavimai, kuriuos turi atitikti Lietuvos Respublikos kelių eisme dalyvaujančios ir privalomajai techninei apžiūrai teikiamos motorinės transporto priemonės ir jų priekabos. Minėtas teisės aktas taip pat nustato per techninę apžiūrą tikrinamas pozicijas, tikrinimo būdus, trūkumus ir jų vertinimo kriterijus.

Draudikas, siekdamas pagrįsti, kad draudėjui (UAB „Šiaulių techninių apžiūrų centras“) nekyla civilinė atsakomybė dėl automobilio varikliui padarytos žalos, remiasi aplinkybe, kad kontrolierius, atlikdamas automobilio variklio išmetamųjų dujų dūmingumo patikrą, laikėsi techninę apžiūrą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų.

Pažymėtina, kad variklio išmetamųjų dujų dūmingumo tikrinimo reikalavimai nustatyti

Techniniuose reikalavimuose (redakcija, galiojusi įvykio metu, t. y. nuo 2016 m. rugpjūčio 5 d. iki 2018 m. gegužės 20 d.), kurių 2 priedo „Transporto priemonių techninė būklė ir būklės vertinimas“ 8.2.2.2 papunktyje įtvirtinta, kad dyzelinių variklių išmetamųjų dujų dūmingumo tikrinimas atliekamas tokia tvarka: „1) pavarų perjungimo svirtis nustatoma į neutralią padėtį ir įjungiama sankaba, o automobiliams su automatine transmisija pavarų perjungimo svirtis nustatoma į padėtį „N“ arba „P“; 2) variklis turi būti visiškai išilęs, t. y. variklio alyvos temperatūra, zondų išmatuota alyvos lygio matuoklio vamzdelyje, turi būti ne žemesnė kaip 80 °C arba įprastos darbinės temperatūros, jeigu ji yra žemesnė už nurodytąją (įprastinė darbinė temperatūra – temperatūra, kuri pasiekama varikliui veikiant didesniais ($2000 \div 3000 \text{ min}^{-1}$) tuščiosios eigos sūkiiais per protingą laiką (nuo 3 iki 9 min.), ši temperatūra neturi būti mažesnė nei 60 °C, jei nenurodyta kitaip) ir kt.; 3) išmetimo sistema turi būti prapūsta ne mažiau kaip per tris laisvojo greitėjimo ciklus, akceleruojant nuo minimalių laisvosios eigos sūkių iki ribotuvo ribojamų sūkių; 4) variklis ir turbokompresorius (jei yra) prieš kiekvieną laisvojo greitėjimo ciklą turi veikti nusistovėjusiais tuščiosios eigos minimaliais sūkiiais, t. y. po akceleratoriaus pedalo atleidimo reikia padaryti ne mažesnę kaip 15 sekundžių pauzę; 5) patikrinimas turi būti atliekamas nuspaudžiant akceleratoriaus pedalą iki galo greičiau nei per vieną sekundę, tačiau nuspaudimas neturi būti įnirtingas ir (ar) smūginio pobūdžio, o variklio alkūninio veleno sūkiiai nuo minimalių laisvosios eigos sūkių iki variklio sūkių ribotuvo ribojamų sūkių turi padidėti: M1 klasės transporto priemonėms per ne daugiau, kaip per 3 sek.; 6) per kiekvieną laisvojo greitėjimo ciklą, prieš atleidžiant akceleratoriaus pedalą, variklis turi pasiekti ribinį sukimosi dažnį ir šiuo dažniu turi veikti nustatytą laiką.“

Draudikas, siekdamas pagrįsti teiginį, kad kontrolierius automobilio techninę apžiūrą atliko laikydamasis Techninių reikalavimų, rėmėsi 2018 m. balandžio 3 d. kontrolieriaus, atlikusio variklio išmetamųjų dujų dūmingumo patikrą paaiškinimais, kuriuose kontrolierius nurodė, kad „prieš dūmingumo testą variklis dirbo be sutrikimų, atitiko visus techninius reikalavimus. Vykdamas dūmingumo bandymą, pakėlus variklio sūkius iki 4540 min^{-1} pasigirdo staigus bildesys, variklis užgeso, ėmė bėgti variklio alyva ir aušinimo skystis.“

Draudikas Lietuvos bankui taip pat pateikė Matavimo liudijimą, kurio duomenys pagrindžia, kad kontrolierius prieš variklio išmetamųjų dujų dūmingumo matavimą patikrino automobilio variklio alyvos temperatūrą. Remiantis Matavimo liudijimo duomenimis, nustatyta, kad variklio alyvos temperatūra buvo ne žemesnė, nei numatyta Techninių reikalavimų 2 priedo „Transporto priemonių techninė būklė ir būklės vertinimas“ 8.2.2.2 papunktyje, nes automobilio variklio alyva buvo išilusi iki įprastos darbinės temperatūros, t. y. iki 76 °C (taip pat buvo ne žemesnė, nei Matavimo liudijime nustatyta gamintojo patvirtinta variklio alyvos temperatūra – 60°C). Kontrolierius, remdamasis nurodytais Techniniais reikalavimais, taip pat atliko ribotuvo veikimo patikrą ir nustatė, kad alkūninio veleno sūkiiai – 5070 min^{-1} , taigi, neviršija gamintojo patvirtintų šio automobilio variklio sūkių (nuo 2 000 iki 6 000 min^{-1}).

Todėl, remiantis Lietuvos bankui pateiktais įrodymais, darytina išvada, kad draudikas, atlikdamas automobilio parengties prieš variklio išmetamųjų dujų dūmingumo matavimą veiksmus, laikėsi Techninių reikalavimų nuostatų. Šias aplinkybes taip pat patvirtina ir paties pareiškėjo pateikti paaiškinimai, kad automobilis buvo techniškai patikrintas specialisto, t. y. patikrinta pakaba, atlikta išorinė variklio apžiūra, atlikta kompiuterinė diagnostika, patikrintas variklio ir sankabos darbas ir eiga. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad iki variklio dūmingumo matavimo draudėjo darbuotojai vizualiai jokių automobilio variklio gedimų nepastebėjo ir nenustatė, jog 2018 m. balandžio 3 d. privalomai techninei apžiūrai pateikto automobilio variklio būklė neatitiko gamintojo ir teisės aktų nustatytų reikalavimų.

Lietuvos bankui šalių pateikti dokumentai ir paaiškinimai patvirtina ir tai, kad po to, kai kontrolieriaus pasirengė atlikti variklio išmetamųjų dujų matavimą ir buvo atliktas vienas matavimas, įvyko įvykis. Pažymėtina, kad iš pateiktų duomenų matyti, kad atliekant patikrą įranga užfiksavo $0,42 \text{ m}^{-1}$ dūmingumą ir 4540 min^{-1} variklio sūkius, t. y. nei dūmingumo kiekis, nei variklio sūkiiai neviršijo leistinos ribos. Tačiau, automobilio varikliui net nespėjus pasiekti

ribinio sukimo dažnio, t. y. 5070 min^{-1} , automobilis užgeso. Pateiktais Matavimo liudijimo duomenimis, „automobilio variklio sūkių greitėjimas buvo atliktas per 1,28 sek.“, t. y. greičiau nei per 3 sek., o tai, pagal Techninių reikalavimų 8.2.2.2 papunktį, atitinka M1 klasės (lengvieji automobiliai, kurių leistina pakrautos transporto priemonės masė iki 3 500 kg) automobiliams keliamus reikalavimus. Taigi, vertinant visus pirmiau išdėstytus duomenis, pažymėtina, kad kontrolieriaus atliktų veiksmų visuma suponuoja išvadą, kad automobilio dūmingumo patikra buvo atliekama tinkamai, t. y. nepažeidžiant Techniniuose reikalavimuose nustatytų dūmingumo patikroms taikomų reikalavimų. Be to, pats pareiškėjas kontrolieriaus, atlikusio variklio išmetamųjų dujų dūmingumo patikrą, veiksmų atitikties teisės aktuose įtvirtintiems variklio išmetamųjų dujų dūmingumo matavimo reikalavimams neginčijo ir nepateikė jokių įrodymų, kurie paneigtų draudiko, remiantis Matavimo liudijimo duomenimis, pateiktus paaiškinimus, kad kontrolierius, atlikdamas variklio išmetamųjų dujų matavimą, laikėsi Techninių reikalavimų 2 priedo 8.2.2.2 papunktyje nustatytų reikalavimų.

Įvertinus tai, kas buvo išdėstyta, ir remiantis Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visuma, darytina išvada, kad kontrolierius, matuodamas automobilio dūmingumą, atliko visus teisės aktuose numatytus veiksmus, kuriuos privalėjo atlikti tiek prieš patikrą, tiek ją atlikdamas. Nurodytos aplinkybės leidžia daryti išvadą, kad duomenų, kad būtent dėl draudėjo (UAB „Šiaulių techninių apžiūrų centras“ darbuotojo) neteisėtų veiksmų būtų atsiradusi žala, t. y. sugadintas pareiškėjui priklausančio automobilio variklis, nenustatyta. Priešingai, vadovaujantis nurodytomis aplinkybėmis ir turimais įrodymais, darytina išvada, kad pareiškėjo transporto priemonės techninę apžiūrą atlikęs draudėjo darbuotojas laikėsi tokiai apžiūrai privalomų teisės aktų reikalavimų. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad įvykis, nenustačius sąlygų (šiuo atveju – neteisėtų veiksmų) draudėjo civilinei atsakomybei kilti, neatitinka Taisyklių 3.5 papunktyje įtvirtinto draudžiamąjį įvykių apibrėžimo, todėl draudiko sprendimas įvykį pripažinti nedraudžiamuoju ir atsisakyti išmokėti draudimo išmoką dėl automobilio variklio gedimo yra pagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo A. Ū. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Reguliuojamos rinkos priežiūros skyriaus
viršininkas, pavadojantis Finansinių paslaugų
ir rinkų priežiūros departamento direktorių

Vaidas Cibas